

Finantsministeren være bemyndiget til af Statskassen at tilstaae" og i Linie 8—9 udgaae Ordene: "være berettiget til af Statskassen at fordrø"

Af Holstein-Holsteinborg:

2) I Linie 11—16 forandres Ordene: "til et Beløb . . . fire Femtedele af" til: "af indtil 6,000 Rd., dog saaledes, at Laanet ikke enken i og for sig eller i Forbindelse med et paa 1ste Prioritet indstaaende Laan udgjør et større Beløb end tre Fjerdedele af".

Af Udvalgets Fleertal:

3) 1ste Stykkes sidste Punktum affattes saaledes:

"Af Laanet svares aarlig 5 pCt. hvoraf 4 pCt. af dets Capital eller den til enhver Tid resterende Deel af samme udgjøre Renter, og Resten udgjør Afdrag."

Af Udvalgets Fleertal:

4) 2det Stykke udgaaer:

Til § 2

Af Holstein-Holsteinborg:

5) Paragraphens 5 sidste Ord udgaaer:

Til § 3

Af Udvalgets Fleertal:

6) Paragraphen udgaaer:

De stillede Vædringsforslag, med de tilsvarende Paragrapher og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse, sattes under Forhandling under Cet. 000.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningsordenen skal jeg bemærke, at der først stemmes over det af Udvalgets Fleertal til § 1 under Nr. 1 stillede Vædringsforslag og dernæst over de af Finantsministeren til samme Paragraph under Nr. 1 og 2 stillede Vædringsforslag; forsaavidt det sidstnævnte Forslag under Nr. 2 maatte blive vedtaget, bortfalder det af et Mindretal i Udvalget under Nr. 2 stillede Vædringsforslag; Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 4 og 6 maae ansees at følge af Udvalgets Fleertals Forslag

under Nr. 1 forsaavidt dette bliver vedtaget — Forhandlingen er saaledes aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Krabbe): Der har siden 2den Behandling mellem den hørtærede Finantsminister og Udvalget fundet den Forhandling Sted, hvortil Udtalelserne ved 2den Behandling gave Anledning, og Resultatet deraf har været, at Finantsministeren, saaledes som hans Collega Indenrigsministeren allerede ved 2den Behandling udtalte, opstillede visse Vilkaar for, at han kunde gaae ind paa Lovforslaget. Nogle af disse Vilkaar have været af den Art, at Udvalget, efter at have taget dem under fornyet Overveelse, har troet at kunne gaae ind paa dem, og, for at opnaae Lovens Fremme, har det altsaa stillet Vædringsforslag derom. Det første af disse er Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 1 som gaaer ud paa, at det ikke skal være en ligefrem Ret for hver af de betegnede Arvinger efter den sidste Fæster at faae det omhandlede Laan, men at der kun gives Ministeren Bemyndigelse til at tilstaae et saadant Laan. For mit eget personlige Vedkommende har jeg allerede ved 2den Behandling udtalt, at jeg ikke havde saa liden Betænelighed ved at gaae ind herpaa, men jeg indrømmer, at der kan være Forhold, hvorunder det, naar der gives en ligefrem Ret, ikke vil være dem, man vil komme til Gjæld, der ville blive hjulne derved, hvortil Fordele i Birkeligheden kan tilflyde Andre. For et saadant Tilfælde's Skyld kan Bemyndigelsen have sine Goder fremfor en ligefrem Ret, og, da de øvrige Medlemmer af Udvalgets Fleertal troede at kunne gaae ind herpaa, har jeg ikke fastholdt mine Betæneligheder i andre Retninger, saasom den, at en Bemyndigelse altid aabner Udgang til, at uberettigede Hensyn kunne gjøre sig gjældende. — Det andet Vilkaar, som den hørtærede Finantsminister har opstillet, er det, at Afdrag paa Laanene ikke først skulle begynde efter 30 Aars Forløb, men begynde strax; dog fordrer han ikke, at de skulle begynde med 2 pCt. saaledes som det efter Lovforslaget vilde finde Sted, men blot med 1 pCt. Dette har Udvalgets Fleertal, efter at have overvejet Sagen, meent at kunne gaae ind paa, og derfor